Εξωτερική όψη του δημαρχιακού μεγάρου

|Χ. Ταχιάου

ΕΛΛΑΔΑ / MAGAZINE

Το μάθημα από το Δημαρχείο της Θεσσαλονίκης

|Χ. Ταχιάου

ΕΛΛΑΔΑMAGAZINE

Το μάθημα από το Δημαρχείο της Θεσσαλονίκης

Το success story ενός χώρου που καταφέρνει να γίνει σημείο αναφοράς και συνάντησης για τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της χώρας και να πείσει τους κατοίκους της να συνδέσουν τις πιο όμορφες στιγμές της ζωής τους με ένα συγκεκριμένο κτίριο, φτιαγμένο από μπετόν

Χριστίνα Ταχιάου
9 ΜΑΪΟΥ 2016, 10:36

Ποιος να το περίμενε, πριν από 6-7 χρόνια, ότι το Δημαρχείο της Θεσσαλονίκης θα γινόταν ένας από τους πιο πολυσύχναστους χώρους της πόλης, με τις αίθουσές του να είναι περιζήτητες για εκδηλώσεις και τον εξωτερικό χώρο μονίμως με κόσμο; Κι αυτό επειδή, το σημείο στο οποίο κατασκευάστηκε ήταν κέντρο – απόκεντρο, ενώ το μοντέρνο πλέγμα κτιρίων του νέου Δημαρχείου έμοιαζε εντελώς αταίριαστο με τη «Βυζαντινή Θεσσαλονίκη»…

Μέχρι το 2010, το Δημαρχείο της Θεσσαλονίκης στεγαζόταν σε ένα κτίριο που ονομάζεται «Καραβάν Σαράι», βρίσκεται σε κεντρικότατο σημείο της πόλης (Εγνατία με Βενιζέλου) και κουβαλά μια βαριά ιστορία: θεμελιώθηκε στη δεκαετία του '30, έμεινε ημιτελές για χρόνια, φιλοξένησε πρόσφυγες μετά τον εμφύλιο, νοικιάστηκε από το Δήμο Θεσσαλονίκης και μετά την αποχώρησή του έχει απομείνει και πάλι ένα κτίριο φάντασμα που αναζητά ρόλο (και επενδυτές). Παράλληλα, υπηρεσίες του Δήμου βρίσκονταν διασκορπισμένες σε διάφορα σημεία της πόλης.

Το 1976 χωροθετήθηκε το Στρατόπεδο Τσιρογιάννη για την ανέγερση του Δημαρχείου, ενώ το 1980 στο μισό οικόπεδο χωροθετήθηκε και το κτίριο του σχεδιαζόμενου Βυζαντινού Μουσείου. Το 1984 παραχωρήθηκε ο χώρος στον Δήμο Θεσσαλονίκης για το Δημαρχείο και στο υπουργείο Πολιτισμού για την ανέγερση του Μουσείου. Το 1986 προκηρύχθηκε πανελλήνιος αρχιτεκτονικός διαγωνισμός για το νέο Δημαρχιακό Μέγαρο και ολοκληρώθηκε το 1988, με την ομάδα του αρχιτέκτονα Τάσου Μπίρη να αναλαμβάνει το έργο.

Επειδή, όμως, στη Θεσσαλονίκη ζούμε κι αν δεν διαφωνήσουμε δεν υπάρχουμε, ήρθαν στην επιφάνεια αντιδράσεις για την καταλληλότητα του χώρου. Ενάντια σε αυτές και πιέζοντας την πολιτεία η τότε διοίκηση του Δήμου Θεσσαλονίκης (επί δημαρχίας Παπαγεωργόπουλου), η ανέγερση του Μεγάρου άρχισε το 2005. Ωστόσο, στο ενδιάμεσο είχε ολοκληρωθεί η ανέγερση του εμβληματικού κτιρίου του Βυζαντινού Μουσείου και αυτό αμέσως κηρύχθηκε διατηρητέο. Ετσι, το υπερμοντέρνο σύμπλεγμα κτιρίων του Δημαρχείου, το οποίο κτιζόταν μπροστά από το Βυζαντινό Μουσείο κρύβοντάς το, έφερε νέες γκρίνιες στους Θεσσαλονικείς. Η πιο συνήθης κριτική ήταν ότι πρόκειται περί «φαραωνικού» και «μεγαλομανούς» κτίσματος. Εντονη ήταν, επίσης, και για το αρχιτεκτονικό του ύφος, με το οπλισμένο σκυρόδεμα να κυριαρχεί στην εικόνα, κάτι που έμοιαζε ξένο για το κέντρο της Θεσσαλονίκης.

Αποψη από το εσωτερικό του Μεγάρου / photo. Χ. Ταχιάου

Το σύμπλεγμα των 4 βιοκλιματικών κτιρίων εκτείνεται σε επιφάνεια περίπου 15.000 τετραγωνικών μέτρων, με υπόγειους χώρους στάθμευσης, ενώ στον περιβάλλοντα χώρο του Δημαρχείου υπάρχουν 5.220 τ.μ. πρασίνου και 550 τ.μ. υδάτινων επιφανειών. Το έργο κόστισε 55 εκατομμύρια ευρώ. Τα

εγκαίνια πραγματοποιήθηκαν τον Οκτώβριο του 2009 και ήταν αρκετά ταραχώδη, καθώς ήδη βρισκόταν σε εξέλιξη έρευνες για τα ταμεία του Δήμου Θεσσαλονίκης κι η αντιπολίτευση αρνήθηκε να παραστεί στην τελετή. Πάντως, μετά από 140 χρόνια, η πόλη απέκτησε το δικό της Δημαρχείο.

Ο Γιάννης Μπουτάρης, ο οποίος εξελέγη Δήμαρχος το 2010 ήταν εκείνος ο οποίος, τελικά, «απόλαυσε» (κι εξακολουθεί «να απολαμβάνει») το γραφείο με την υπέροχη θέα. Κι ενώ στην αρχή δεν περνούσε κανείς από το Δημαρχείο, καθώς βρίσκεται σε ένα σημείο έξω από τις κλασικές «περαντζάδες» της Θεσσαλονίκης, σταδιακά μετατράπηκε σε πόλο έλξης για τους πολίτες –και όχι για να εξυπηρετούνται από τις υπηρεσίες του, αλλά για να περνούν εκεί μέρος του ελεύθερου χρόνου τους.

Το τεράστιο φουαγιέ του φιλοξενεί συνεχώς εκθέσεις, αλλά και διαλέξεις, open coffee, φεστιβάλ κι εκδηλώσεις. Η «Αίθουσα του Νερού» είναι συνεχώς κατειλημμένη για μικρού βεληνεκούς συναντήσεις. Η «Αίθουσα Μανόλης Αναγνωστάκης» είναι η πλέον περιζήτητη, καθώς διαθέτει μια καλή χωρητικότητα κι είναι πολύ ευχάριστη, ενώ και η αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου διατίθεται για εκδηλώσεις κύρους. Ταυτόχρονα, ο εξωτερικός χώρος έχει μετατραπεί σε παράδεισο για τα παιδιά, καθώς είναι ασφαλής και άπλετος, με το απόγευμα της Τετάρτης να είναι η μεγάλη γιορτή. Η Τετάρτη είναι η μέρα τέλεσης των πολιτικών γάμων, με τους γαμπρούς και τις νύφες να ανακατεύονται με χίπστερ και στελέχη επιχειρήσεων, βιβλιόφιλους και πολιτικά ενεργούς πολίτες, πιτσιρίκια και φιλόζωους που κάνουν τις καθιερωμένες βόλτες τους.

Κάπως έτσι, χωρίς να το καταλάβουμε, το Δημαρχείο της πόλης μπήκε στη ζωή των Θεσσαλονικέων. Και, για πρώτη φορά, δεν ακούγονται καθόλου γκρίνιες ούτε για τη θέση στην οποία βρίσκεται ούτε για τον άπλετο χώρο που διατέθηκε για την ανέγερσή του.

Αυτό θα μπορούσε να μας γίνει ένα πολύ καλό μάθημα!